

Proprium missae – Wielki Piątek – Feria Sexta in Parasceve | 1

Posłuchaj

()

[Divinum Officium - Sancta Missa](#)

[Rubrycelą Mszalną na Rok Pański 2019](#)

[Kalendarz Liturgiczny Zwyczajnej i Nadzwyczajnej Formy Rytu Rzymskiego](#)

RESPONSORIUM 1

*Domine, audivi auditum tuum, et timui:
consideravi opera tua, et expavi.*

*V. In medio duorum animalium innotesceris: dum
appropinquaverint anni cognosceris: dum
advenerit, tempus, ostenderis.*

*V. In eo, dum conturbata fuerit anima mea: in ira,
misericordiae memor eris.*

*V. Deus a Libano veniet, et Sanctus de monte
umbroso, et condenso.*

*V. Operuit coelos maiestas eius: et laudis eius
plena est terra.*

*Panie, słyszałem zapowiedź Twoją i uląłem
się: ujrzałem w duchu dzieła Twoje i zadrżałem.
V. Między dwoma zwierzętami ukazesz się, gdy
przyjdą lata, dasz się poznać, gdy nadejdzie
pora, objawisz się.*

*V. Wówczas gdy dusza moja będzie się
trwożyć, Ty w gniewie pomnij na swe
miłosierdzie.*

*V. Bóg z Libanu przyjdzie i Święty z góry
pokrytej cieniem i mrokiem.*

*V. Majestat Jego okrył niebiosa i chwały Jego
pełna jest ziemia.*

RESPONSORIUM 2

Eripe me, Domine, ab homine malo: a viro iniquo libera me.

V. Qui cogitaverunt malitias in corde: tota die constituebant praelia.

V. Acuerunt linguas suas sicut serpentis: venenum aspidum sub labiis eorum.

V. Custodi me, Domine, de manu peccatoris: et ab hominibus iniquis libera me.

V. Qui cogitaverunt supplantare gressus meos: absconderunt superbi laqueum mihi.

V. Et funes extenderunt in laqueum pedibus meis, iuxta iter scandalum posuerunt mihi.

V. Dixi Domino, Deus meus es tu: exaudi, Domine, vocem orationis meae.

V. Domine, Domine virtus salutis meae obumbra caput meum in die belli.

V. Ne tradas me a desiderio meo peccatori: cogitaverunt adversus me: ne derelinquas me, ne unquam exaltentur.

V. Caput circuitus eorum: labor labiorum ipsorum operiet eos.

V. Verumtamen iusti confitebuntur nomini tuo: et habitabunt recti cum vultu tuo.

Wybaw mnie, Panie, od człowieka złego, od gwałtownika mnie ustrzeż.

V. Od tych, co w sercu knują złe zamiary i dnia każdego wywołują spory.

V. Jak wąż języki swe ostrzą, a jad żmijowy pod ich wargami.

V. Zachowaj mnie, Panie, od rąk grzesznika, strzeż mnie od ludzi okrutnych;

V. Co chcą poderwać me stopy; dumni sidło na mnie zastawiają.

V. Jak sieć rozciągają powrozy, pułapki na mnie kładą przy drodze.

V. Mówię do Pana: Tyś jest Bogiem moim, usłysz, o Panie, głos mego błagania.

V. Panie Boże, potężna ma pomocy! w dniu walki głowę mą osłaniasz.

V. Nie dopuść, Panie, pragnień niegodziwca, zamiarów jego nie spełniaj!

V. Podnoszą głowę, którzy wokół mnie stoją, niech złość własnych warg ich przywali:

V. Zaiste sprawiedliwi będą słać Tve imię przed Twym obliczem będą mieszkać prawi.

ACCLAMATIO

V. Ecce lignum Crucis, in quo salus mundi
pependit.

R. Venite, adoremus.

V. Ecce lignum Crucis, in quo salus mundi
pependit.

R. Venite, adoremus.

V. Ecce lignum Crucis, in quo salus mundi
pependit.

R. Venite, adoremus.

V. Oto drzewo Krzyża,
na którym zawisło zbawienie świata.

R. Pójdźmy, pokłońmy się.

V. Oto drzewo Krzyża,
na którym zawisło zbawienie świata.

R. Pójdźmy, pokłońmy się.

V. Oto drzewo Krzyża,
na którym zawisło zbawienie świata.

R. Pójdźmy, pokłońmy się.

IMPROPERIA 1

V. Popule meus, quid feci tibi? aut in quo contristavi te? Responde mihi.

V. Ludu mój, ludu, cóżem ci uczynił lub czym cię zasmuciłem, odpowiedz mi.

IMPROPERIA 2

V. Quia eduxi te de terra Aegypti,
parasti crucem Salvatori tuo.

V. Czyż dlatego, żem cię wyprowadził z
ziemi egipskiej, zgotowałaś krzyż Zbawcy
swemu.

TRISAGION

R. Agios o Theos!

R. Sanctus Deus!

R. Agios ischyros!

R. Sanctus fortis!

R. Agios athanatos, eleison imas.

R. Sanctus immortalis, miserere nobis.

R. Święty Boże!

R. Święty Boże!

R. Święty mocny!

R. Święty mocny!

R. Święty nieśmiertelny, zmiłuj się nad nami.

R. Święty nieśmiertelny, zmiłuj się nad nami.

IMPROPERIA 3

V. Quia eduxi te per desertum quadraginta annis, et manna cibavi te, et introduxi te in terram satis bonam: parasti Crucem Salvatori tuo.

R. Agios o Theos!

R. Sanctus Deus!

R. Agios ischyros!

R. Sanctus fortis!

R. Agios athanatos, eleison imas.

R. Sanctus immortalis, miserere nobis.

V. Czyż dlatego, że cię na pustyni przez czterdzieści lat prowadziłem, nakarmiłem manną i wprowadziłem do ziemi doskonałej, przygotowałaś krzyż Zbawcy swemu.

R. Święty Boże!

R. Święty Boże!

R. Święty mocny!

R. Święty mocny!

R. Święty nieśmiertelny, zmiłuj się nad nami.

R. Święty nieśmiertelny, zmiłuj się nad nami.

IMPROPERIA 4

V. Quid ultra debui facere tibi, et non feci?
Ego quidem plantavi te vineam meam
speciosissimam: et tu facta es mihi nimis
amara: aceto namque sitim meam potasti:
et lancea perforasti latus Salvatori tuo.

R. Agios o Theos!

R. Sanctus Deus!

R. Agios ischyros!

R. Sanctus fortis!

R. Agios athanatos, eleison imas.

R. Sanctus immortalis, miserere nobis.

V. Co więcej uczynić mogłem dla ciebie, a nie
uczyniłem? Zasadziłem cię jako najpiękniejszą z
winnic moich, a ty bardzo gorzkim mi się stałeś;
bo gdym był spragniony, octem mnie napoiłeś i
włócznią przebodełeś bok Zbawcy swemu.

R. Święty Boże!

R. Święty Boże!

R. Święty mocny!

R. Święty mocny!

R. Święty nieśmiertelny, zmiłuj się nad nami.

R. Święty nieśmiertelny, zmiłuj się nad nami.

IMPROPERIA 5

V. Ego propter te flagellavi Aegyptum cum primogenitus suis: et tu me flagellatum tradidisti.

R. Popule meus, quid feci tibi? aut in quo contristavi te? Responde mihi.

V. Ego eduxi te de Aegypto, demerso Pharaone in Mare Rubrum: et tu me tradidisti principibus sacerdotum.

R. Popule meus, quid feci tibi? aut in quo contristavi te? Responde mihi.

V. Z miłości do ciebie karałem Egipt z pierworodnymi jego, a ty mnie po ubiczowaniu na śmierć wydałeś.

R. Ludu mój, ludu, cóżem ci uczynił lub czym cię zasmuciłem, odpowiedz mi.

V. Wyprowadziłem cię z Egiptu i zatopiłem Faraona w Morzu Czerwonym, a ty wydałeś mnie książętom kapłanów.

R. Ludu mój, ludu, cóżem ci uczynił lub czym cię zasmuciłem, odpowiedz mi.

ANTIPHONA 1

Ant. Crucem tuam * adoramus, Domine: et sanctam resurrectionem tuam laudamus, et glorificamus: ecce enim propter lignum venit gaudium in universo mundo.

Deus misereatur nostri, et benedicat nobis. Illuminet vultum suum super nos, et misereatur nostri.

Ant. Crucem tuam * adoramus, Domine: et sanctam resurrectionem tuam laudamus, et glorificamus: ecce enim propter lignum venit gaudium in universo mundo.

Ant. Wielbimy Krzyż Twój, Panie: chwalimy i wysławiamy Twoje święte

Zmartwychwstanie: przez to drzewo bowiem przyszła radość na cały świat.

Niech Bóg się zmiłuje nad nami i nam błogosławi: niech nam ukaże pogodne oblicze i zmiłuje się nad nami.

Ant. Wielbimy Krzyż Twój, Panie: chwalimy i wysławiamy Twoje święte

Zmartwychwstanie: przez to drzewo bowiem przyszła radość na cały świat.

Ant. Crux fidelis, inter omnes Arbor una nobilis! Nulla silva talem profert, Fronde, flore, germine. * Dulce lignum, dulces clavos, Dulce pondus sustinet.
Pange, lingua, gloriosi,
Lauream certaminis,
Et super Crucis trophaeo
Dic triumphum nobiliem:
Qualiter Redemptor orbis
Immolatus vicerit.
Ant. Crux fidelis, inter omnes Arbor una nobilis! Nulla silva talem profert, Fronde, flore, germine.
De parentis protoplasti
Fraude Factor conditans,
Quando pomi noxialis
In netem morsu ruit:
Igne lignum hunc nodavit.
Damna ligni ut solveret.
Ant. Dulce lignum, dulces clavos, Dulce pondus sustinet.
Hic opus nostrae salutis
Ordo deponscerat:
Multiformis proditoris
Ans ut artem falleret.
Et medellam ferret inde,
Hostes unde laeserat.
Ant. Crux fidelis, inter omnes Arbor una nobilis! Nulla silva talem profert, Fronde, flore, germine.
Quando venti ergo sacri
Plenitudo temporis,
Missus est ab arce Patris
Natus, orbis Conditor:
Atque ventre virginali
Came amictus proditi.
Ant. Dulce lignum, dulces clavos, Dulce pondus sustinet.
Vagiti infans inter arcta
Conditus praesepia:
Membra parentis involuta
Virgo Mater alioque:
Et Dei manus, pedesque
Sincta cingit fasciā.
Ant. Crux fidelis, inter omnes Arbor una nobilis! Nulla silva talem profert, Fronde, flore, germine.
Lustra sex qui iam peregit,
Tempus implens corporis,
Sponte libera Redemptor
Passioni deditus,
Agnus in Crucis levatur
Immolandus stipite.
Ant. Dulce lignum, dulces clavos, Dulce pondus sustinet.
Felle potus ecce languet:
Spina, clavi, lancea,
Mile corpus perforant,
Unda manat, et crux:
Terra, pontus, astra, mundus.
Quo lavatur flumine!
Ant. Crux fidelis, inter omnes Arbor una nobilis! Nulla silva talem profert, Fronde, flore, germine.
Flecte ramos, arbor alta,
Tensa lax viscera,
Et rigor lentescat ille,
Quem dedit nativitas:
Et superi membra Regis
Tende miti stipite.
Ant. Dulce lignum, dulces clavos, Dulce pondus sustinet.
Sola digna tu fusti
Ferre mundi victimam:
Atque portum praeparare
Arci mundo naufragae:
Quam sacer crux genuit,
Fusus Agni corpore.
Ant. Crux fidelis, inter omnes Arbor una nobilis! Nulla silva talem profert, Fronde, flore, germine.
Sempiterna sit beatae
Trinitate gloria:
Aequa Patri, Filioque:
Par decus Paracleti:
Unus Trinique nomen
Laudet universitas.
Amen.
Ant. Dulce lignum, dulces clavos, Dulce pondus sustinet.

Proprium missae – Wielki Piątek – Feria Sexta in Parasceve | 17

Ant. Krzyżu wiemy, ty jedyny podród wszystkich słyniesz drzew: W żadnym lesie się nie znajduje pień podobny, owoc, kwiat. * Słodkie drzewo, słodkie gwoździe, słodki ciężar dźwigasz nam.
Niechaj język nasz wysławia krawczy i zacięty bóg.
Niechaj wielki znak triumfu szlachetnego: święty Krzyż:
Jak w ofierze Zbawca świata, przez śmierć swoją przemógł śmierć.
Ant. Krzyżu wiemy, ty jedyny podród wszystkich słyniesz drzew: W żadnym lesie się nie znajduje pień podobny, owoc, kwiat.
Jako Stwórca się żłtował widząc Pierwszych Ludzi grzech.
Śmiercionośny owoc jedli i wnet przyszła na nich śmierć.
Sam już wtedy postanowił szkołę drzewa, Drzewem zmieść.
Ant. Słodkie drzewo, słodkie gwoździe, słodki ciężar dźwigasz nam.
Tępo bowiem plan wymagał, którym zbawił ludzki ród.
By przemylimy nad sposobem wywieść w pole strącający spryt.
I to samo zrobić lekciem, co dla zuby użył wróg.
Ant. Krzyżu wiemy, ty jedyny podród wszystkich słyniesz drzew: W żadnym lesie się nie znajduje pień podobny, owoc, kwiat.
Gdy więc już z wyroków niebios dojrzał w pełni święty czas:
Pan, Stworzyciel rzeczy, zstąpił z domu Ojca na ten świat.
I w dziewiczym łonie przybrał Ciało ludzkie, Boży Syn.
Ant. Słodkie drzewo, słodkie gwoździe, słodki ciężar dźwigasz nam.
Kwili cicho słabe Dziecię pokoszone w twardy żółb.
Matka i Dziewica członku pieluszkami tuli Ma.
I przewija ciasno płótnem rączy, ciało aż do stóp.
Ant. Krzyżu wiemy, ty jedyny podród wszystkich słyniesz drzew: W żadnym lesie się nie znajduje pień podobny, owoc, kwiat.
Żył na ziemi w ciebie Swaim jeszcze trzy dziesiątki lat.
Na świat przyszedł z wolnej woli, aby meką zbawić nas.
Na wysoki Krzyż ofiary, jak Baranek, dał się wnieść.
Ant. Słodkie drzewo, słodkie gwoździe, słodki ciężar dźwigasz nam.
Młode, żółcia napojony, ciało święte pełne ran.
Ciemie, gwałtownie, włócznie wbiło: z łoku spływa woda, krew.
Te potoki zdolne obmyć ziemię, morze, niebo, świat.
Ant. Krzyżu wiemy, ty jedyny podród wszystkich słyniesz drzew: W żadnym lesie się nie znajduje pień podobny, owoc, kwiat.
Drzewo wielkie, słoń korony, zwodni grzbień widłona tace.
A szorstkość swą przyrodzoną teraz już na cudość zmieñ.
By na tobie miękko rozpiął członki swe Najwyższy Król.
Ant. Słodkie drzewo, słodkie gwoździe, słodki ciężar dźwigasz nam.
Tyś jedynie godne być dźwigac światu odpus win.
Arką jesteś dla rozbitków, zanim wieczny znajdą port.
Drzewo zewsząd poświęcone przez Baranka boską krew.
Ant. Krzyżu wiemy, ty jedyny podród wszystkich słyniesz drzew: W żadnym lesie się nie znajduje pień podobny, owoc, kwiat.
Niech przyniie szczęśliwa Trójca wiekuszaj chwały hymn:
Ojciec, Syn i Duch Najświętszy w równej mierze godzien czci,
Imię Trójcy i jedności niechaj wiebla cały świat.
Amen.
Ant. Słodkie drzewo, słodkie gwoździe, słodki ciężar dźwigasz nam.

ANTIPHONA 2

Adoramus te, Christe, et benedicimus
tibi, quia per Crucem tuam redemisti
mundum.

Kłaniamy Ci się, Chryste i błogosławimy
Tobie, żeś przez Krzyż swój odkupił
świat.

ANTIPHONA 3

Per lignum servi facti sumus, et per sanctam Crucem liberati sumus: fructus arboris seduxit nos, Filius Dei redemit nos.

Przez drzewo poszliśmy w niewolę, i przez Krzyż zostaliśmy oswobodzeni: owoc z drzewa nas uwiódł, a Syn Boży nas odkupił.

ANTIPHONA 4

Salvator mundi, salva nos: qui per
Crucem et Sanguinem tuum redemisti
nos, auxiliare nobis, te deprecamur, Deus
noster.

Zbawicielu świata, ocal nas! Ty przez
Krzyż i Krew swoją odkupiłeś nas,
wspomóż nas, prosimy Cię, Boże nasz.

Jak podobał Ci się ten wpis?

Kliknij na gwiazdkę, by go ocenić!

Oceń

Średnia ocena / 5. Policzone głosy:

Jeszcze bez oceny. Bądź pierwszy!

Jeśli podobał Ci się ten wpis ...

Obserwuj nas na mediach społecznościowych!